

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ. HIRDETÉSEK ÉS NYILTTÉR...

SZERKESZTŐSEG BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ. KÉRLETOKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA...

Ne aludjunk.

Nem tartozom a régi generációhoz, mert közvetlen benyomásaim a 48 előtti évekbeli épen nem, sőt az 50-es szomorú korból is alig vannak...

Régi állami intézményeinkből a megye az, a mely még ugy a hogy fennáll; — ennek is neki tartunk, el kell, hogy törüljünk a földszinéről...

Pedig e perhorreskált megyékkel és a megyei közegek utján kormányoztatik a magyar állam az újabb, már há' istennek jó ideig tartó aerában...

De mindezek dacára felkapták a jelszót — kicsinyek és mondjuk nagyok — e hangzatos frazist: állami közigazgatás!

Hát vajon a mai közigazgatás nem az? Felkapta a jelszót a 'szabadlevél párt' a Tisza-korszak utolsó idejében...

Különbön egy hiszem, nincsenek még tisztában a kormány körében a jó urak, hogy mit és miként akarnak és az eszme még csak embriójában van...

Mert természetesen, hogy X., ki ma mondjuk rossz szolgabíró, azonnal jobbá lesz, ha kinevezik, — a miniszter alaposabban fogja embereit ismerni...

Vajon ha kinevezik az illető tisztviselőt, az ez által munkabíróbb lesz? És ma a hogy a dolgok állanak, például hozom fel, meglehet-e józanul követelni néhely szolgabírói hivatalnál...

En sem tagadom, hogy közigazgatásunknak vannak hiányai, ismerem azokat tapasztalalóiból, de ebből nem következik, hogy csináljunk tabula rasá, hanem inkább, hogy igyekezzünk közigazgatásunkat mai szervezetében alaposan tanulmányozni...

A bagnóban.

Bármily érdekes és megragadó Tunisz városa, látványosságai hamar készen van ember. A szűk utcák és sokok képezik egyetlen látványt...

Szep reggel neki indultam az avenue de la marine mellett lévő kis vaspályához, hogy La Goulette utamig. Casahmar a vagonok környékén erkélyein fel és le sétálva hagytuk el társainkkal Tunisz városát...

elnyomják, az európaiak szűk rétege építéleti, melyeknek alapos fedélő tőlük magasan kinyílnak egy szögletes minaret, uralkodva a kis földnyelv fölött...

Mag ismerősnöm üzleti dolgainál volt elfoglalva, én a bagnó-i kerestem. Nem kívánom dolog megtalálni. En egy nagy épületet vettem a bagnonak, mely a városban kívül emelkedik...

Követtem e szomorú menetet és utunk a fő-utczában tartott, majd legnagyobb csodálkozásomra a rendes haszorkok közé élénk kapuzott értünk, mely a bagnó bejárata. Casahmar észrevettem, hogy egy egész házior támaszkodik az általuk ellaktart kis erőd falához...

Az iradban két hivatalnok ült és szorgalmasan olvasták az újságokat. Egy ideig várakoztattak, míg nem meghallgattak a nádlatom cimeres névjegyet. Erre a hivatalnok nagy udvarias lett, székelt rántott elő. Lám a cimer meglelte a hatást. Bárna kezdett. Előkezéken vezetett a fogházhoz.

Vegye magának a tisztelt kormány a fáradságot és tanulmányozassa a megyékben, ott helyben, a közigazgatás menétét, vizsgáltsa meg a hivatalokat, a pénzkézelt, az árvaszékeket...

Mert félo, hogy a mai előkészületekkel menve neki a dolognak, kovatyalék lesz, mi a törvényhozás elé tálat, mely ha törvényt talál lenni, megfekszi e nemzet gyomrát...

Hangzójáték az állami adminisztráció behozataltal, ennek szükségességét, a kinevezési rendszert, vagyis a legszorosabb cenzuralizációt...

Ugron Gábor hangsúlyozta legközelebbi pártja programjaként az önkormányzatot, — érte az alatt gondolom a mai rendszer fenntartását...

De azóta ő is, pártja is, halgat, — s az ország, a közvélemény, a napi sajtó e kérdéssel alig foglalkozik, mintha e kérdés tizeddel alig foglalkozna...

Vagy arra várunk, hogy lássuk, hogy atyáskodó gondoskodásában mit talál elének a kormány? — feleik, hogy akkor már késő lesz.

Azt hiszem hazafias kötelesség volna felrészni a nemzettel érthetellen lethargiájából, előidézni a közvélemény pezsdülő nyilatkozását, napirendre hozni e kérdést, megvitetni pro és contra.

Vagy az újabb aera, az itt meghonosított sok idegenszerű, már annyira átgymázott volna a magyar nemzetet, hogy e nemzet már nem az, a ki volt, — és vajon nemzeti jellegünk erkölcsében annyira hanyatlott volna...

Nem hiszem, és ez nagyon is elszomorító volna, — és mert nem hiszem, azért mondom, és mondom azoknak, kik erre hívatnak, itt az ideje, hogy ébredjünk, hogy e kérdéssel, áthatva annak fontosságát, foglalkozzunk...

Budapest, július 25.

Vilmos német császár látogatása az orosz ezárnál a külpolitikának még mindig ama kérdései közé tartozik, mely előzményét, cselekvését és következményeit illetőleg a legváltozatosabb kombinációknak nyújt bázis és hő anyagot...

En sem tagadom, hogy közigazgatásunknak vannak hiányai, ismerem azokat tapasztalalóiból, de ebből nem következik, hogy csináljunk tabula rasá, hanem inkább, hogy igyekezzünk közigazgatásunkat mai szervezetében alaposan tanulmányozni...

«Mennyi időre vannak ittele e feygyenczek?» kérdésem a bennünket kísérő önkéntestől. «25 és 30 évre felelő egykedvűséggel. Huszonöt év! ez életfogytiglan bűntetés, ki képes e nedves levegőben semmeltetésben 25 évet tölteni? Eltűnik lassan sorvad el a dohos hagnóba. Egyetlen foglalkozásuk La Goulette utczájának tisztítása, míg börtönükben harisnyakötéssel igyekeznek néhány klaroubtot szerejni, hogy végleg éhen ne haljanak, mert bizony a bej kosztájával meg nem tömük bendőjüket. Két szemle nagyságu kenyér és egy pohár olaj egy napi eledelük. Hetven fogoly nyomorgott együtt ez óriási pincebűben, melyből csak olykor-olykor távoznak a bagnó nagy udvarába, hogy egy kis friss levegőt szava, ismét elfoglalják nedves gyékényeiket.

Két ór kiseretében voltunk e hetven feygyencz között, mialatt a nagy kaput reánk csukták. Elgondolom, hogy 70 köztölti mi megyen vagyunk, nem lehetett valami megnyugtató, különösen mikor tudtunkra adták, hogy egy hónap előtt lazadás tört ki a rabok között és a katonaság kézenlen volt sorszűrel állítani helyre a nyugalmat. Hetet agyonlőttek, a többi pedig most is itt kilindok. A nyugalm azonban most teljes.

Egy-kettő beszélgetett, a legnagyobb rész azonban némán kötegetett. Szemben velünk a sarkokban kuporgott egy mozulatlan alak; nyakára erős vasgyűrű szorult, mely közvetlenül a nyirkos falhoz volt erősítve, kezei szintén a falhoz láncozva. Szólanalmond tekintetem e szerencsétlenre, miközben örömmel szárazan magyarázta: «ll est en punition.» (Büntetve van.) Szemléket bevezegve, megnyílt a börtön kapuja, és mi ismét a szabadba léptünk. Örömmel üdvözöltem a meleg napsugárakat és teljes tóduló szívattal a friss levegőt. Már kimenőben voltam a bagnoból, midőn érnék egy széles fejráthoz vezetett. Kisebb-nagyobb fatuskák mellett haladtunk el. Ezek, mint ötnék magyarázta, a «punition supplementaire»-t képezik, a mennyiben a büntetés nagysága szerint 20—30 kilo súlyú fatuskát erősenek a feygyencz vállára. Az alagszerű feljárlaton az erőd tetelére és egyszerűen egyetlen udvarára léptünk. A pusztulás teljes képe tárult fel előttünk. A félig romba dőlő falakon magas duvva vert gyökereket, míg egy sarkon a bej tromba agyus kocsiak vannak halomra dobálva. A falak egy megbombázott erődre emlékeztetnek, pedig ez mind az idő műve. A falazott talajon, melyet itt-ott vastag föld rétege rászórt nyílások láthatók. Ezekben szürödik a levegő és némi világosság, a nagy börtönökbe, hol összesen 150 rab volt élve eltemetve. A nyílások egyiken betekintve, néhány feygyenczet pillantottam meg, kik e szomorú sűrűgében aljában kártyáztak. Távobább az erőd falazott talaja egy nagy börtönre rászkadt, a falak romhalmazához emberi kéz (többé nem nyúlt és a romba dőlő börtön üresen tátong, elnyeltesse feygyencze a még ellentálló falakat. Egyik sarkon a romoktól félig elföldött kis vasjátó magára figyelmenet. Ez valamikor az erőd melybe vezetett, ma már nem tudják, hogy milyen terembe nyílik, az itt romhalmazra fedte be és sorsa a feltáratlan pusztulás, mely most e szomorú emlékü erődöt emzeli. Ime a bejnek erője és feygyencze! Az egykor oly nagyok felhőld örökre eltűnt Tuniszban. Csak nyolc év előtt, 1882-ben halt meg Tunisz utolsó uralkodója, Mohammed-es-Saduk bej, vele együtt hanyatlott Tunisz önállósága. Franciaország feygyer nélkül okupálta Tuniszt és a bej kenyuri hatalmának végét vetett. A rabzolgásvásárról híres vad Tunisz rövid nyolc év alatt megváltozott, francia és olasz kereskedők telepedtek le, elmozdítva a kereskedelmet és a néhány európai ház körül szép európai negyed épült, melynek rendes utcái egész európai szint kölcsönöznek Tunisznak. A közbiztonság is elég jó; a rendőrségben kívül katonai őrség járja be az utcákat éjjel-nappal. Franciaország nem retten vissza az áldozatok-

logatás előzményeit illetőleg a politikai mozzanat nincs előlörben. Ugyanis a mint értesülök, gr. Scéchnygy Imre, Ausztria-Nagyország berlini nagykövete, mikor magyar honfiával folytatott bizalmas társalgásban szóba került a német császár oroszországi látogatása, kijelentette, hogy ez a látogatás egy álló esztendeje érlelődő terv, s pusztá udvariasági tény minden melyebb politikai jelentőség nélkül. Arról is biztosította a berlini nagykövet honfitársait, hogy az újabb események, melyek különben csakis a német sajtó bizonyos orgánumaik felszínén mozogtak, egy oldalról sem tetek melyebb benyomást és semmikép sem zavarták az osztrák-magyar és német benső egyetértés teljességét.

A régi „Presse“-nek.

Arra a hirek, hogy két bosnyák zászlóalj részt fog venni a Lambach melletti katonai gyakorlatokban, néhány megjegyzést kockáztattunk e helyen, a mit a magyar közöng szemczájából egy ily eset első felmerülésekor nem tartottunk elmulaszthatónak. Persze arra nem gondoltunk, hogy Ausztriában még az alkotmányosság huszonharmadik esztendőjében is élhetnek elemek, melyeket a jognak és pláne a magyar közöngnek fölemlegése kihoz a sodrukól s egyszerre ily heves championjaivá szegődnek akarmi abszolútisztikus intézkedéseknek, mint a mikor abban kerestek hivatásukat, hogy az alkotmány proklamálását megakadályozzák.

A régi «Presse» igazán a régi Presse ma is. Neki ront irányának merev formalizmusaért, neki Apponyinak, a mért szót mert emelni «idegen» csapatoknak az ország területére való belepése ellen; gnyulódik holmi mult századbeli elavult törvények idegessége fölött; végül nagylelkűen heismervén, hogy a magyaroknak csakugyan «a bizonyos politikai erkűk, de ebben az adományban a magyar oppozíció, ő szerinte, nem osztozik. Mert a bosnyák csapatok, az ő felfogása szerint nem «idegen» csapatok, melyre annak az elavult törvénynek a tilalma kiterjedne, azokat csak a szélső baloldal chauvinizmusa mondhatja idegeneknek, levén azok forma szerint beosztva a 15 ik hadtest Ordre de bataillejba s különben császári és királyi közös hadseregbeli tisztek szervezik, oktadják és kommandírozzák.

Kötelességünk válik ezek után az osztrák hirlap meggnyugtult emlékező tehetségének segítségére sietnünk. Mindenekelőtt jó lesz megtudnia, hogy a mit mi a bosnyák csapatoknak a katonai gyakorlatokban való részvételéről írunk, az épen nem a magyar szélsőbal különleges fölfogása, hanem fölfogása. Magyarország valamennyi politikai pártjának, kormányának, sajtójának, egész közvéleményének, mert az felel meg a törvén rendelkezésének. A magyar delegáció azon albizottságában, melyben ezt a kérdést Apponyi, a mérsékelt ellenzék vezére fölhozta, a kormányparti Csernatony volt az, a ki ismételve is megerősítette, hogy fölszólalónak teljesen igaza van: a törvényhozás kikerülésevel bosnyák csapatokat behozni nem lehet s hozzátette, hogy azoknak nem Magyarországon, hanem csak Ausztriában is az elhelyezése csak félig lehet megnyugtató, mert ez Bosznia és Hercegovina függő helyzetének majdani eldöntésénél prejudicium számba vételhetik. E kérdés végleges eldöntése, mondá második fölszólalásán, csak törvényhozási uton történhetik.

S mit mondott gróf Scépnagy Gyula, a miniszterelnök? Azt, hogy ő is, a magyar kormány is a kérdés első felvetésétől kezdve mindig azon állásponton helyezkedett, hogy fönnálló törvényeink értelmében boszniai vagy más csapatokat, melyek a

véderő kötelekébe nem tartoznak, sem állandóan, sem gyakorlatra az ország területére a törvényhozásnak e részben külön intézkedése nélkül nem lehet.

Igy nyilatkozott a kormány és a többi pártok a delegációban, melyben pedig, mint tan a «Presse» is tudni fogja, a független párt képviselve nincs.

De menjünk tovább. A kormány sugalmazott lapja, a delegációban folmerült incidens kommentáltán, szintén jelzi álláspontját. Ez álláspont, írja, minden százados törvényre hivatkozás nélkül azon a tényen alapul, hogy a monarchia hadserege az általános vedőkeletesség elvère leven feltetve, az állampolgári viszonynak folyamánya. Épen ezért nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a kölbönséget, mely a monarchia alkotmányon uton megalkotott védszervezete és a bosnyák tartományokban monarchiának, mint mandatórius részéről eltelepített véderő között föllmerőg. És tovább — «lármi távol álljon az adott esetben a szándék a magyar közöngnek megsértéséről, az alkotmányon uton létrejött véderő jellegének alterlásától, vagy a területiális integritás tekintelének figyelmen kívül hagyásától: az elvitathatatlan, hogy bosnyák csapatoknak Magyarországon való, bár ideiglenes elhelyezése oly intézkedés, melynek értékét, jelentőségét és következményeit az alkotmányos faktorok vannak hivatva mérlegelés tárgyává tenni.»

Bár a helyzet azóta változott, mert a bosnyák csapatok nem lépnek magyar, hanem csak osztrák területre, — lathatja ezekből is a «Presse», hogy minap kifejezett fölfogásunkkal nem állunk egymagunkra, levén abban minden számba vehető tényező osztozik.

Igen, mi itt ebben az országban a «Presse» által oly kicsinylőleg emlegetett «törvényes oltalmat» komoly oltalomnak vesszük, s arra minden alkalommal apellálunk; annál is inkább, mivel osztrák tényezőktől hiába várnánk hasonlót. Ok még ma sem bírják méltányolni az alkotmányos garanciák becstét s azt velük, hogy teljesen elég néhány cs. és k. katonatisztek egy csoport idegen embert kívül a monarchia határain feygyeres csapatát organizálnia, az a csapat nem idegen csapat többé, az az alkotmányos tényezőktől által teremtett véderő szervezetnek törvényhozási hozzájárulás nélkül is azonnal integrans részévé válnakik.

Ha mi ilyen lazán értelmeztük volna a törvényeket, ily könnyű vérrrel tetűnk volna tal magunkat az alkotmányos biztosítékokon, ugyan mondia meg a «Presse», hol lenne Ausztriának is az alkotmányos rendje most? Vagy tán épen ez faj neki?

A szabadság földrésze.

A tropikus vidék földindulásainak előjele-vagy csak szellemi áramlat következménye-e talán, nem tudjuk, de annyit látunk, hogy Dél- és Közép-Amerika köztársaságait egymásután elemi mozagalom ragadja meg és sodorja örült zúrvávarba. Összeszeűvés, forradalom, polgárháború és külháború hiri vad tarkaságban keringenek előttünk, hogy néhez lesz ezeket egymástól megkülönböztöfőtti. Valami szörnyes rendkívüli dologt ezek a hírek persze azért nem jelentenek, mert a mi nekünk feygyemzett európaiknak rettenetes fel-forgatásnak tetszik, az a dél-amerikai spanyol vérmek csak egészséges felpezsdülés számba megyen.

Köiber Jenő.

STELLA

Irta: H. RIDER HAZGARD A «Kleopátra» szerzője. Ilyen káprázat hatás alatt láttatva Indaba-zimbi az egész zulu-haddal azt, hogy engem keresztul-szurt egy lánzsávval, a mely pedig valójában hoz-zám sem ért.

Ez legalább az en elmeletem. Ha valakinek jobb van, am fejtse meg a szerint. Magyarazat csak kettő lehetséges: egyszerű káprázat, vagy pártatlan boszorkányság. Nekem amaz jobban tetszik.

VI. FEJEZET.

A klettonban.

Siettem magfogadni az Indaba-zimbi tanácsát. Körülbél száz önyire a laagerelt bábra, volt egy kis völgyzsurral, a hol elrejtettem volt a lovatam a boerok egyik lovával együtt. Odamentünk most, én karomban vivén az eszmetlen kis Totát. Nagy örömlünkre meg is találtak ott a lovakat, melyeket a zuluk nem vettek volt észre. Most csak ez a két lo volt az egyetlen utazó alkalmosságunk, mert az ökréink elmentek a zuluk barmaival együtt, de ha itt lettek volna, sem lett volna annyit ülök, hogy a szekereket előhúzzuk és beléjük fogjuk őket. Lefektettem Totát a földre, megfogtam a lovatam s megszorítottam hátán a nyeret. E munkám közben eszembe jutott valami, és azt mondtam Indaba-zimbinek, szaladjon vissza a szekerekhez s nezzen utána, hogy nem találhatta-e még kécűsövű puskámat s hozzon puskaport és töltést is, mert csupán az eléfant-puska volt nálam egy pár töltésre való puskaporról és gölyölvől. Indaba-zimbi elment, s mialatt odavolt, a szegény kis Tota magához tért és sirva fakadt, míg végre engem megöltött. — Jaj, olyan rosszat áldottam mondia. — Azt áldottam, hogy azok a fekete emberek meg akar-nak ölni. Hol a papám? Megdobbant a szívem erre a kérdésre.

1890... FÉRJ... Hoznap... 100,000... HIRDETESEK ÉS NYILTTÉR...







vezérlő; a VI. ker. az 5142-5156-5643-ig számozott 8400-8450 hely...

SULATOK. A választmány a kamatainak legkisebbét a Margitszigetre vett el...

OSVÁRNOK ÉPÍTÉSÉNEK. A nagyváradi építési bizottság a nagyváradi építési bizottság...

TÁVIRATOK. Temesvár, júl. 25. (Az Egyetértés tudósítójának távirata)...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Bécs, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

politika meneti a császár megbízása nélkül befolyásolni akarják, nincsen polátrójuk...

Athén, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. Most már végleg el van határozva, hogy Caprii tábornok a birodalmi...

Szofia, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Szofia, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Szofia, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Szofia, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

Róma, júl. 25. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. A port lemondott...

közgazdaság. Kolozsvár, júl. 25. Az augusztus végén tartandó tenyésztési-küldetés...

Bécs, júl. 25. A magyar miniszterrele a kereskedelmi minisztérium...

Buenos-Ayres, júl. 25. Az arany árszáma: 209.

Buenos-Ayres, júl. 25. Az arany árszáma: 209.

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

Közgazdasági óhajok és javaslatok. A temesvári ipar- és kereskedelmi kamarának a mult évről megjelent jelentése...

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-

iskola-állami támogatásban részesítsék. 5. A polgári iskolák kapcsolatos tanműhelyek szü-





